

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HEIMDALL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 227.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670059569312/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Heimdal

Det hørde Alt den Keiser spag,
Det Ord han maatte lide,
Og det var efter Valdborgdag,
Og nær ved Pindseide,*)
Den Keiser foer fra Bye til Bye,
Og Ranken stod saa grøn og blye,
Og Fuglen sang paa Kviste.

Den Keiser stod i Borgen sin,
Han saae fra høien Svale
Alt under hvide Seil paa Rhin
De gyldne Stavne prale,**)
Og under Seil i Lyfting stod,
Som Harald nu saa Fredegod,
Den gamle Holger Danske.

Og der blev talt saamangt et Ord
Med Blide og med Læmpe,
Til Kongen og hans Mænd fra Nord,
Saamangen ærlig Kæmpe;
Og Talen gik saa længe om,
At Harald tog ved Christendom,
Og Kæmperne tillige.

Det var forvist en Høitidsgang,
Der Mænd fra Dannevirke
Gik under Sang og Klokketklang
I Engelheim til Kirke;
De kasted Odins Kiortel graa,
Og Korseliin de toge paa,
Ja, Christentøiet hvide.

Og Ludvig holdt Kong Heriold
Alt under Daabens Naade,
Og Luther¹ holdt hans Søn saa bold,
Det er en venlig Gaade,

*) Vil Man ikke troe, at selv dette har sin gode Hiemmel, da see Man efter!
saa har jeg gjort.

***) *Ecce velant certum per Rhoni flumina puppes
Velut, candidolis consociata modis.*

Saaledes synger i det Mindste Ermold, og lod det sig end ikke, som jeg dog
mener, forene med Rimberts Beskrivelse, vil Man vel maatte finde, at jeg end-
da havde Ret til her at tale om hvide Seil og gyldne Stavne.

¹ 2: Lothar, Keiser Ludvigs Søn.